

Sygn. akt VIII U 2439/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2018 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Zofia Kubalska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Pełczyńska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 czerwca 2018 roku w L.

sprawy W. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o prawo do renty

na skutek odwołania W. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 22 lutego 2016 roku nr (...)

oddala odwołanie.

Sygn. akt **VIII 2439 / 16**

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 22 lutego 2016 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L., na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2015 roku, poz. 748 ze zm.) odmówił W. D. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Powyższa decyzja została wydana na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej z dnia 16 lutego 2016 roku (decyzja – k. 32, tom V akt rentowych).

W odwołaniu W. D. nie zgodził się z powyższą decyzją oraz wniósł o jej zmianę i ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, wskazując na okoliczności dotyczące jego stanu zdrowia i zgłaszając wnioski dowodowe na poparcie swych twierdzeń (odwołanie – k. 2-3 akt sądowych).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, argumentując jak w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie – k. 4-4v a.s.).

W toku procesu strony podtrzymywały swoje stanowiska (protokół – k. 177-178 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

W. D. urodził się w dniu (...). Złożył wniosek o ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w dniu 12 stycznia 2016 roku. Wnioskodawca posiada wykształcenie zasadnicze zawodowe w zawodzie tokarz. Ostatnio pracował jako cieśla. W okresie od dnia 28 stycznia 2013 roku do dnia 27 maja 2013 roku otrzymywał świadczenie rehabilitacyjne. Od dnia 15 marca 2014 roku był uprawniony do zasiłku chorobowego, zaś okres zasiłkowy 182 dni upłynął z dniem 15 stycznia 2016 roku (wniosek – k. 1-4 t. V a.r., świadectwa pracy – k. 7, 8, 26, 27, t. V a.r.; zaświadczenie o wypłaconych z ubezpieczenia społecznego zasiłkach – k. 16-16v, t. V a.r.).

W ramach rozpoznania wniosku o rentę z tytułu niezdolności do pracy lekarz orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych dokonał oceny stanu zdrowia wnioskodawcy i w orzeczeniu z dnia 28 stycznia 2016 roku uznał, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy do dnia 30 stycznia 2019 roku (orzeczenie – k. 19, t. V a.r.).

W związku ze zgłoszonym zarzutem wadliwości powyższego orzeczenia, Komisja Lekarska organu rentowego w orzeczeniu z dnia 16 lutego 2016 roku nie podzieliła ustaleń lekarza orzecznika i uznała, że W. D. nie jest osobą niezdolną do pracy (orzeczenie – k. 21, t. V a.r.).

Przedmiotowe orzeczenie stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania zaskarżonej w niniejszym postępowaniu decyzji (decyzja – k. 32, t. V a.r.).

W pozyskanej przez Sąd opinii z dnia 23 września 2016 roku biegli sądowi z zakresu ortopedii M. R., neurologii P. W., okulistyki K. S. i chirurgii naczyniowej P. J. rozpoznali u wnioskodawcy(...)Na tej podstawie biegli orzekli, iż wnioskodawca nie jest osobą niezdolną do pracy (opinia – k. 45-49v a.s.).

W uzasadnieniu powyższego stanowiska biegły z zakresu ortopedii i traumatologii wskazał, że od daty badania przez Komisję Lekarską w dniu 16 lutego 2016 roku z udziałem specjalisty w zakresie ortopedii i traumatologii nie zaszły żadne nowe zdarzenia medyczne i zmiany stanu zdrowia wnioskodawcy. Potwierdził istnienie (...) potwierdzony badaniem diagnostycznym (...) wykonanym w dniu 5 maja 2016 roku. Pełna jest zdaniem biegłego (...) biorąc pod uwagę wiek, wywiad zawodowy oraz poziom kwalifikacji zawodowych i charakter świadczonej ostatnio pracy (opinia – k. 47 i 49-49v a.s.).

W części opinii dotyczącej neurologicznego stanu zdrowia skarżącego, biegły z zakresu tej specjalności wskazał, iż W. D. jest leczony neurologicznie z powodu(...)nie narusza, zdaniem biegłego, sprawności organizmu w stopniu powodującym uznawanie niezdolności do pracy. Biegły wskazał ponadto, iż w przyszłości – w sytuacjach nawrotów(...) wnioskodawca może wymagać intensyfikacji leczenia, które może być prowadzone w ramach czasowej niezdolności do pracy (opinia – k. 48-48v i 49v a.s.).

Specjalista biegły sądowy z zakresu okulistyki stwierdziła natomiast, iż wnioskodawca posiada bardzo dobrą(...)Oceniając wpływ tychże czynników na zdolność W. D. do pracy biegła stwierdziła, iż aktualny(...) nie spowoduje na niego niezdolności do pracy, wskazując jednocześnie na konieczność okresowej kontroli okulistycznej (opinia – k. 45 i 49v a.s.).

W opinii biegłego chirurga naczyniowego stwierdził on natomiast (...)wnioskodawcy bez powikłań. Choroba ta nie powoduje zdaniem biegłego niezdolności do pracy, a wymaga jedynie leczenia ambulatoryjnego (opinia – k. 46 i 49v a.s.).

Reasumując, w opinii biegłych wszystkie schorzenia wnioskodawcy traktowane osobno i łącznie nie spowodują na niego niezdolności do pracy (opinia – k. 49-49v a.s.).

Z treścią powyższej opinii nie zgodził się W. D., wskazując w piśmie z dnia 3 listopada 2016 roku, że wyniki badań i ustaleń biegłych różnią się z wynikami badań specjalistycznych, które wykonywał na przestrzeni lat od 2007 do 2016, wnosząc jednocześnie o dopuszczenie dowodu z opinii innych biegłych lekarzy sądowych – spoza L. (pismo – k. 63 a.s.). Ponadto na rozprawie w dniu 21 marca 2017 roku przedłożył pismo z załączoną dokumentacją medyczną,

powołując się na pogarszający się stan zdrowia oraz wnosząc o powołanie kolejnego zespołu biegłych sądowych lekarzy (pismo – k. 75-77 a.s.).

Sąd dopuścić dowód z uzupełniającej opinii biegłych sądowych lekarzy, opiniujących w pierwotnej pozyskanej w sprawie opinii, w celu wypowiedzenia się biegłych odnośnie podnoszonych przez wnioskodawcę zarzutów do opinii głównej (postanowienie – k. 79-79v a.s.).

W opinii uzupełniającej biegły z zakresu neurologii wskazał, iż przedłożona przez wnioskodawcę uzupełniająca dokumentacja medyczna nie zawiera nowych informacji w zakresie schorzeń jego (...)Zdaniem biegłego, wykonana uprzednio diagnostyka (...) ocenę stanu zdrowia skarżącego, nie stwierdzając u niego niezdolności do pracy (opinia uzupełniająca – k. 81-82 a.s.).

Uzupełniając opinię główną, biegła z zakresu okulistyki wskazała, iż po ponownym zapoznaniu się z aktami sprawy oraz z dołączoną nową dokumentacją medyczną skarżącego, podtrzymuje w całości swoją opinię główną. W szczególności biegła wskazała, iż w dołączonej dokumentacji brak jest zaświadczenia z Poradni Okulistycznej, które wpłynęłoby na zmianę opinii. Biegła powtórzyła, iż wnioskodawca przebył w 1998 roku udany zabieg (...)Reasumując, zdaniem biegłej brak jest przeciwwskazań do pracy na stanowisku tokarz lub ślusarz oraz wykonywania innych rodzajów zatrudnienia na wolnym rynku (opinia uzupełniająca – k. 83 i 94-96 a.s.).

Z kolei biegły z zakresu chirurgii naczyniowej rozpoznał w opinii uzupełniającej (...)uznając u W. D. brak długotrwałej niezdolności do pracy z przyczyn(...) Uzasadniając takie stanowisko biegły wskazał, iż ponownie przeanalizował dokumentację medyczną ubezpieczonego i w całości podtrzymuje swoją opinię główną, że odwołujący się nie jest niezdolny do pracy z przyczyn(...) i nic nie wskazuje na to, że taka niezdolność kiedykolwiek w przeszłości miała miejsce. Biegły zwrócił uwagę na fakt, iż ubezpieczony był jednokrotnie konsultowany przez chirurga naczyniowego w 2014 roku i miał wtedy również wykonane badanie dopplerowskie (...) Badanie wykazało zmiany w (...) Biegły przypuszczał, iż prawdopodobnie padła wtedy również propozycja leczenia operacyjnego, co jest działaniem standardowym w przypadku tak(...)Operacja ma bowiem zdaniem biegłego na celu uchronienie chorego przed (...)w przyszłości, ma zatem charakter profilaktyczny, a nie jest działaniem ratującym życie pacjenta lub przywracającym mu zdolność do pracy. W ocenie biegłego sama (...), bez powikłań, nie powoduje niezdolności do pracy, nie ma również żadnych dowodów na to, że powstrzymanie się od pracy w jakikolwiek sposób zminimalizuje ryzyko powikłań w przyszłości. Biegły wskazał, iż wskazane jest stosowanie pończochy uciskowej, która w dużej mierze zmniejsza ryzyko powikłań. W przypadku wnioskodawcy nie ma jednak zdaniem biegłego żadnych przesłanek do stwierdzenia, że w dotychczasowym przebiegu choroby wystąpiły jakiegokolwiek istotne klinicznie powikłania mogące być przyczyną długotrwałej niezdolności do pracy (opinia uzupełniająca – k. 84 a.s.).

Do powyższych opinii uzupełniających zastrzeżenia zgłosił wnioskodawca W. D., wskazując, iż opinii głównej nie uzupełnił dotychczas biegły z zakresu ortopedii. Ponadto zakwestionował opinie uzupełniające biegłych okulisty, neurologa i chirurga naczyniowego, wskazując, iż nie zgadza się z ich treścią oraz zwracając uwagę na pogarszający się stan zdrowia. Wniósł ponadto o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego z zakresu medycyny pracy (pismo – k. 109-109v a.s.).

W dniu 12 stycznia 2018 roku do Sądu wpłynęła także i opinia uzupełniająca biegłego z zakresu ortopedii. Biegły z zakresu tej specjalności – M. R. – wskazał, iż ponownie przeanalizował wnikliwie akta sprawy oraz zawartą w nich dokumentację medyczną, ze szczególnym uwzględnieniem dokumentacji złożonej przy piśmie pełnomocnika wnioskodawcy z dnia 21 marca 2017 roku. Biegły wskazał, iż zarzuty do opinii podniesione przez pełnomocnika wnioskodawcy nie są zgodne z ustaleniami stanu faktycznego zespołu biegłych w zakresie ortopedii, neurologii, chirurgii naczyń, okulistyki i wreszcie medycyny pracy, zaś dołączone dokumenty nie wnoszą nowych danych, które nie byłyby znane przy wydawaniu opinii zasadniczej, a dotyczącej uznania stanu zdrowia na dzień 16 lutego 2016 roku. Biegły przyznał, iż wnioskodawca jest osobą chorą i wymaga specjalistycznego leczenia, jednak obecny stopień zaawansowania chorób u W. D. nadal pozwala mu na podjęcie pracy zawodowej zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami. W ocenie biegłego ortopedy pomimo stwierdzonych schorzeń sprawność (...) jest na tyle dobra, iż skarżący może

wykonywać zatrudnienie zgodnie z kwalifikacjami zawodowymi i charakterem pracy zawodowej. Z tych względów biegły w zakresie ortopedii w pełni podtrzymał stanowisko zespołu biegłych, zawarte w opinii głównej, iż W. D. nie jest osobą niezdolną do pracy (opinia uzupełniająca – k. 135 a.s.).

W dniu 23 listopada 2017 roku do akt sprawy przedłożona została opinia biegłej z zakresu medycyny pracy – K. Z., w której rozpoznała ona u wnioskodawcy (...) Wskazując na powyższe rozpoznanie biegła stwierdziła, iż nie stwierdza u W. D. niezdolności do pracy (opinia – k. 124-127 a.s.).

Uzasadniając powyższą opinię, biegła z zakresu medycyny pracy wskazała, iż znajdujące się w aktach sprawy wyniki badań obrazowych potwierdzają istnienie(...) Wszystkie powyższe ustalenia, uprawniają zdaniem biegłej do sformułowania wniosku, iż u opiniowanego nie doszło do takiego naruszenia sprawności organizmu, które mogłoby skutkować niezdolnością do pracy ze względu na stan(...)wnioskodawcy pozwala na podjęcie zatrudnienia na wszystkich zajmowanych w trakcie pracy zawodowej stanowiskach pracy, w tym również na powrót do najdłużej wykonywanego zatrudnienia w charakterze cieśli. Istniejąca w badaniach obrazowych patologia, stanowi ze względów profilaktycznych przeciwwskazanie jedynie do wykonywania pracy połączonej z wielogodzinnym dźwiganiem znacznych ciężarów bądź też długotrwałym przebywaniem w pozycjach wymuszonych. Praca na zajmowanych przez wnioskodawcę w przebiegu pracy zawodowej stanowiskach nie wiąże się w ocenie biegłej z tego typu narażeniem, umożliwia przestrzeganie zasad higieny pracy w postaci okresowej, swobodnej zmiany pozycji ciała. Zdiagnozowane u W. D.(...)będąca procesem fizjologicznym, także nie dają w ocenie biegłej podstaw do uznania niezdolności do pracy. z tych względów biegła wskazała, iż jej opinia jest zgodna z opinią Komisji Lekarskiej ZUS (opinia – k. 124-127 a.s.).

Do opinii biegłej z zakresu medycyny pracy pisemne zastrzeżenia zgłosił wnioskodawca, wnosząc o sporządzenie opinii uzupełniającej, w której biegła ustosunkuje się do szeregu zarzutów oraz zaświadczeń lekarskich przedkładanych przez skarżącego wraz z pismem (pismo – k. 145-147 a.s.).

W uzupełnieniu opinii głównej z zakresu medycyny pracy, biegła K. Z. złożyła do Sądu w dniu 19 kwietnia 2018 roku opinię uzupełniającą, w której wskazała, iż po ponownym zapoznaniu się z aktami sprawy, zgromadzoną w sprawie dokumentacją medyczną (w tym przedłożonymi ostatnio przez wnioskodawcę zaświadczeniami), w całości podtrzymuje wnioski płynące z opinii głównej, iż W. D. nie jest osobą niezdolną do pracy. Biegła podniosła, iż na podstawie przeprowadzonego w dniu 18 września 2017 roku badania fizykalnego biegła nie stwierdziła obecności klinicznych objawów (...) wskazując ponadto, iż w aktach sprawy znajduje się opinia biegłego sądowego neurologa, oceniająca w sposób analogiczny stan układu nerwowego wnioskodawcy. W przypadku stwierdzenia dyskopatii w badaniach obrazowych, zmienność występowania (...)a więc ich obecność lub ich, brak, jest cechą charakterystyczną tego schorzenia. W ocenie biegłej możliwe są nawet wieloletnie okresy bez występowania(...) umożliwiające wykonywanie pracy fizycznej. Biegła wskazała, iż zaświadczenie wydane w dniu 16 grudnia 2016 roku przez ortopedę traumatologa M.

S. zawiera informację, iż u badanego stwierdza się (...) zaś rozpoznanie to zostało potwierdzone w opinii biegłego sądowego ortopedy dr M. R.. W zakresie (...) około 27 roku życia, a następnie mimo tego przez wiele lat wykonywał pracę fizyczną. Zdiagnozowana u wnioskodawcy(...) Powyższe ustalenia nie dają zdaniem biegłej podstaw do uznania niezdolności do pracy także ze względu na stan narządu wzroku (opinia uzupełniająca – k. 151 a.s.).

Z powyższą oceną biegłej z zakresu medycyny pracy ponownie nie zgodził się W. D., polemizując w piśmie z dnia 23 kwietnia 2018 roku z wnioskami płynącymi z opinii uzupełniającej i wnosząc o przeprowadzenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu medycyny pracy (pismo –k. 157-158 a.s.).

Sad oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu medycyny pracy i nowych dowodów z dokumentów medycznych z dnia 27 grudnia 2017 roku i 23 kwietnia 2018 roku (protokół rozprawy k. 177v a.s.).

Stan faktyczny w sprawie został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z opinii biegłych lekarzy sądowych i dowody z dokumentów znajdujących się w aktach sprawy oraz aktach organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości.

Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na opiniach biegłych lekarzy sądowych z zakresu ortopedii, neurologii, okulistyki, chirurgii naczyniowej oraz biegłej z zakresu medycyny pracy. Biegli przeprowadzili bezpośrednie badania ubezpieczonego, wnikliwie, kilkakrotnie przeanalizowali jego dokumentację medyczną i omówili wpływ zdiagnozowanych u niego schorzeń na zdolność do pracy przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia i posiadanych kwalifikacji. We wszystkich wydanych w niniejszej sprawie opiniach biegli zgodnie uznali, iż u wnioskodawcy brak jest podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy, zarówno w stopniu całkowitym, jak i częściowym.

Wnioski zawarte w powołanych opiniach są wystarczająco uzasadnione. Z tych względów Sąd uznał, że opinie przedstawiają wystarczające wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 roku, sygn. akt II UKN 96/99).

Podkreślić przy tym należy, iż jak przyjmuje się w judykaturze, które to stanowisko jest ugruntowane, iż sam fakt niezadowolenia strony z treści opinii biegłych, której wnioski nie są zgodne z oczekiwaniami strony i dokonywaną przez stronę „własną” oceną swojego stanu zdrowia i jego konsekwencji w świetle uprawnień rentowych, nie stanowi - przy braku obiektywnych argumentów co do prawidłowości czy rzetelności dotychczas sporządzonych opinii biegłych - przesłanki do dalszego postępowania dowodowego co do tej okoliczności, w szczególności gdy dotychczas zgromadzone dowody pozwalają na przyjęcie spornej okoliczności za udowodnioną (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 stycznia 2009 r. I UK 283/08 LEX nr 738340; wyrok Sądu Najwyższego z 4 sierpnia 1999 r., I PKN 20/99, OSNAPiUS z 2000 r. Nr 22, poz. 807; wyrok Sądu Najwyższego z 19 marca 1997 r., II UKN 45/97, OSNAPiUS z 1998 r. Nr 1, poz. 24, z 10 grudnia 1997 r., II UKN 391/97, OSNAPiUS z 1998 r. Nr 20, poz. 612; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2012 r. I UK 195/11 G. Prawna 2012/49/7 1112659).

Wobec powyższego Sąd nie uznał za konieczne wywoływania kolejnej opinii. W ocenie Sądu zawarte w aktach opinie są wystarczające do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy oraz zawierają niezbędne wiadomości specjalne oraz kompleksową analizę stanu zdrowia wnioskodawcy wobec czego Sąd uznał, iż brak jest podstaw do wywoływania kolejnych opinii biegłych lekarzy sądowych (por. wyrok SN z 10 września 1999 roku, sygn. akt II UKN 96/99, OSNP 2000/23/869).

Jednocześnie zauważyć należy, iż składana przez pełnomocnika wnioskodawcy dodatkowa dokumentacja medyczna w postaci dokumentów RM stawu barkowego z dnia 27 grudnia 2017 roku oraz RTG prawego kolana z dnia 23 kwietnia 2018 roku dotyczy stanu zdrowia wnioskodawcy już po wydaniu zaskarżonej decyzji, pozostając bez znaczenia dla stwierdzenia niezdolności do pracy będącej przedmiotem oceny w orzeczeniu Komisji Lekarskiej organu rentowego, a w konsekwencji przedmiotowej decyzji.

Mając powyższe na uwadze, Sąd oddalił wnioski dowodowe pełnomocnika wnioskodawcy w zakresie dopuszczenia dowodu z opinii biegłego specjalisty z zakresu medycyny pracy oraz dopuszczenia dowodu z w/w dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie W. D. nie jest zasadne i nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń (tekst jednolity: Dz. U. z 2017 roku, poz. 1383) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,

3) niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia lub w okresie równorzędnym z okresem zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Stosownie do treści przepisu art. 12 ust. 1 cytowanej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Stosownie do ust. 2 cytowanego przepisu całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy.

Przy dokonywaniu oceny stopnia niezdolności do pracy należy kierować się wskazaniem określonymi w art. 13 ust. 1 cytowanej ustawy, zgodnie z którym przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się:

1) stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwości przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji;

2) możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego, biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne.

Zgodnie z art. 13 ust. 2 i 3 ustawy niezdolność do pracy orzeka się na okres nie dłuższy niż 5 lat, bądź na okres dłuższy niż 5 lat, jeżeli według wiedzy medycznej nie ma rokowań odzyskania zdolności do pracy przed upływem tego okresu.

Organ rentowy odmówił wnioskodawcy przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy z uwagi na orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS, która ustaliła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy.

Orzekając w niniejszej sprawie Sąd oparł się na opiniach biegłych lekarzy sądowych, weryfikowanych dokumentacją medyczną. Należy tutaj zwrócić uwagę na treść wyroku Sądu Najwyższego z dnia 14 marca 2007 roku (III UK 130/06, OSNP 2008/7-8/113, LEX 368973), zgodnie z którym „opinia biegłych dostarcza sądowi wiedzy specjalistycznej koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenie rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości, stanowiących łącznie o zdolności do wykonywania zatrudnienia lub jej braku. Sąd nie może - wbrew opinii biegłych - oprzeć ustaleń w tym zakresie na własnym przekonaniu”. Sąd orzekający stanowisko to w pełni podziela.

W wydanych w niniejszej sprawie opiniach biegli sądowi lekarze z zakresu ortopedii, neurologii, okulistyki, chirurgii naczyniowej oraz z zakresu medycyny pracy zgodnie uznali, iż u wnioskodawcy brak jest podstaw do stwierdzenia niezdolności do pracy.

Dokonując oceny stanu zdrowia ubezpieczonego, należy mieć na uwadze, że w rozumieniu przepisów ustawy emerytalnej, o niezdolności do pracy nie decyduje sam fakt występowania schorzeń, lecz merytoryczna ocena, czy i w jakim zakresie wpływają one na utratę zdolności do pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 1 grudnia 2000 roku, sygn. akt II UKN 113/00; OSNAP 2002/14/343). Ocena niezdolności do pracy w zakresie dotyczącym naruszenia sprawności organizmu i wynikających stąd ograniczeń możliwości wykonywania pracy, co do zasady wymaga wiadomości specjalnych. W takiej sytuacji Sąd nie może orzekać wbrew opinii biegłych sądowych, które w niniejszej sprawie miały brzmienie jednoznaczne. Jednocześnie należy uwzględnić okoliczność, że w sprawach o rentę z tytułu niezdolności do pracy ostatecznie decyduje Sąd, gdyż niezdolność do pracy jako przesłanka renty ma tu znaczenie prawne (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 3 września 2009 roku, sygn. akt III UK 30/09, LEX nr 537018).

Wobec ustalenia przez Sąd, iż u wnioskodawcy nie występuje niezdolność do pracy w stopniu całkowitym lub częściowym, należało uznać, iż zaskarżona decyzja organu rentowego odpowiada prawu. Sporządzone w toku postępowania opinie biegłych sądowych nie wskazują bowiem na istnienie u wnioskodawcy niezdolności do pracy. Z

tego też względu zaskarżona w niniejszym postępowaniu decyzja jest w ocenie Sądu prawidłowa, a odwołanie W. D. podlega oddaleniu.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz na mocy artykułu 477¹⁴ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji wyroku.